

νῶς διδακτικὰ πῆλινα ἀγγεῖα ἰδιορρύθμου γεωμετρικοῦ τρόπου. Ἐν τῷ λόφῳ δὲ, ἐν ᾧ οἱ περι ὧν ὁ λόγος τάφοι, εὐρέθησαν λίθινά τινα ἐργαλεῖα καὶ διάφορα κτίσματα ἀνήκοντα εἰς συνοικισμὸν προφανῶς πολὺ παλαιόν. Ἐκ τούτων φαίνεται ὅτι ἐξακολουθοῦσαι καὶ ἐπεκτεινόμεναι αἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀνασκαφαὶ σπουδαῖα διὰ τε τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τὴν ἱστορίαν θὰ φέρωσιν εἰς φῶς. Ἐγένετο δὲ ὡσαύτως ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου διὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Δ. Φιλίου, χορηγούσης τὴν δαπάνην τῆς Ἑταιρείας, καὶ ἄλλη τις μικρὰ ἀνασκαφὴ πρὸς ἐξακρίβωσιν ἀνακαλυφθέντος τινὸς οἰκοδομήματος καὶ ἰδίως ἐργασίαι πρὸς περισυλλογὴν τῶν ἀρχαίων καὶ κατάρθωσιν ἐν συλλογαῖς.

Ἐν Ἐρετρῖᾳ ἐξηκολούθησαν καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος αἱ διὰ τοῦ ἐφόρου Κ. Κουρουνιώτου ἐνεργούμεναι σκαφαί. Ἀπεκαλύφθη διὰ τούτων μέγα οἰκοδόμημα, ὅπερ ἀνήκει πιθανῶς εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως καὶ εὐρέθησαν παρ' αὐτὸ τρεῖς ἐνεπίγραφοι στήλαι περιέχουσαι τιμητικὰ εἰς Μακεδόνας ψηφίσματα καὶ ἄλλη πλάξ, ἐν ἧ εἶνε ἀναγεγραμμένος κανονισμὸς τῆς ὑπὸ τῶν Εὐβοέων τελέσεως τῶν ἀγῶνων τῶν Διονυσίων καὶ Δημητριείων. Ἐγένετο δὲ καὶ ἀνασκαφὴ τάφων τινῶν, ἐν οἷς εὐρέθησαν τρεῖς λευκαὶ λήκυθοι μετὰ τῆς γνωστῆς ἐπιγραφῆς « Δίφιλος καλὸς ὁ Μελανώπου » καὶ ἀνεκαλύφθησαν καὶ τάφοι τινὲς κεκαυμένοι, ἐν οἷς εὐρέθησαν τὰ συνήθη ἀγγεῖα γεωμετρικοῦ ρυθμοῦ καὶ τρία χρυσᾶ διαδήματα ἔχοντα τὰ μὲν δύο γεωμετρικὰ μόνον κοσμήματα, τὸ δὲ τρίτον παραστάσεις ἀνθρώπων καὶ ζώων.

Ἐξηκολούθησαν δ' ὡσαύτως καὶ αἱ ἐν Ρηγείᾳ διὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Κ. Σταυροπούλου ἐνεργούμεναι ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους ἀνασκαφαί. Ἐνταῦθα ἀπεκαλύφθησαν τάφοι τινὲς ρωμαϊκῶν χρόνων, ἐν οἷς εὐρέθησαν τέσσαρα χρυσᾶ ζεύγη ἐνωτίων ζφδιομόρφων καὶ ἄλλα τινα κτερίσματα. Συνελέγησαν δὲ πρὸς τούτοις ἐκ τῶν τάφων

τούτων καὶ ὀκτὼ κάλπαι περιέχουσαι ὅστ᾽ ἀκεκαυμένων νεκρῶν, ὧν αἱ μὲν ἐπτὰ μολύβδινα ἀπλαῖ, τῶν συνήθων, ἡ δὲ ὀγδόη μαρμαρίνη κυλινδρική ἐνηρμοσμένη ὑποβάθρῳ. Εὐρέθη δὲ καὶ μαρμαρίνον ἐπιτύμβιον ἀγαλμα, ἄνευ κεφαλῆς, τῆς Ῥωμαίας Πλωτίας μεγέθους ὑπερφυσικοῦ.

Ἄλλη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν *Κεφαλληνίᾳ* διὰ τοῦ Π. Καβαδία σκοπὸν ἔχουσα κυρίως τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ζητήματος ἂν ἐν Κεφαλληνίᾳ ἦτο διαδεδομένη ἡ μυκηναϊκὴ καλουμένη τέχνη. Ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν πρώτοις ἐν τῇ παλαιοτέρᾳ τῶν ἀκροπόλεων τῆς Σάμης, ἥς καλῶς σωζομένη πύλη εἶχεν ἀποκαλυφθῆ τῷ 1883. Ἐξηρευνήθη διὰ σκαφῆς ὁ ἐκατέρωθεν τῆς πύλης ταύτης ἐσωτερικὸς χῶρος καὶ τάφροι τινὲς ἤχθησαν εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως, ἔνθα ἀπεκαλύφθησαν κτίσματά τινα ἐλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ δευτέρα πύλη μεγαλητέρα τῆς τῷ 1883 ἀνακαλυφθείσης. Εὐτυχέστερα ὡς πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα σκαφῆς γενομένης εἰς ἄλλο μέρος τῆς νήσου, ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Λειβαθοῦς παρὰ τὸ χωρίον Μαζαρακάτα. Ἐνταῦθα ἦσαν γνωστοὶ θολωτοὶ σπηλαιοειδεῖς τάφοι, ὧν ἀνασκαφέντων νῦν εὐρέθησαν πολλὰ τεμάχια ἀγγείων τοῦ μυκηναϊκοῦ τρόπου. Βεβαιοῦται ἄρα ἐκ τούτου ὅτι ὁ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην κατοικῶν λαὸς ἦτο φορεὺς μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ ἐκ τῶν εὐρημάτων τούτων πορίσματα διὰ τε τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τὴν ἱστορίαν δύνανται νὰ ἐκτεθῶσιν, ἀφ' οὗ ἀνασκαφῇ ὀλόκληρος ἡ περιέργος καὶ λίαν διδακτικὴ ἐκείνη νεκρόπολις, ἐν ἧ καὶ ἀσύλητοι τάφοι πιθανῶς ὑποκρύπτονται, ἐνεργηθῆ δὲ καὶ ἀναγκαῖα τις πάντως ἔρευνα εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ταῦτα εἶνε τὰ κατὰ τὸ ληξάν ἔτος ἀνασκαφικὰ ἔργα τῆς Ἑταιρείας. Τῶν δὲ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν μνημείων ἔργων αὐτῆς, μνημονευτέον ἐν πρώτοις, ἐννοεῖται, τὸ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ *Παρθενῶνος*, ὅπερ δι' ὄλου τοῦ ἔτους

χομένου ἐπιγραφαὶ ἦσαν παρὰ τὰ μήπω ἀνακαλυφθέντα ἀρχεῖα καὶ τὸν ναὸν τοῦ τρίτου αἰῶνος, τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη ἀνέκαθεν νομίζω ὅτι μοι ὑποδηλοῦσιν οἱ μεγάλοι παρὰ τὴν ἁγίαν Τριάδα πῶρινοι δῶριοι σπόνδυλοι. Ἐπειδὴ δὲ κυρίως μέχρι σήμερον ἀνά πᾶν βῆμα ἡ σκαπάνη ἔφερεν εἰς φῶς ἀξιόλογόν τι εὔρημα, δικαιολογεῖται ἡ ἐλπίς τῆς εὐρέσεως καὶ ἄλλων ὁμοίων ἐν τῷ μὴ ἐρευνηθέντι ἔτι χώρῳ τοῦ τεμένου, ὅστις ἐν μέρει τοῦλάχιστον πρέπει νὰ ὑποτεθῆ καὶ σπουδαιότερος τοῦ τῶς ἀνασκαφέντος, ἂν ἐν αὐτῷ πράγματι ἔτι κρύπτονται ὅσα προείπον μνημεῖα. Ἄλλὰ καὶ ὀλίγον ἔξω τοῦ τεμένου ὑπάρχει ἰκανὸς χώρος, ἐν ᾧ πληθὺς συντριμμάτων κεράμων ὑποδεικνύει τὴν αὐτοῦ ὑπαρξίν ἀρχαίων κτιρίων.

Ἐπὶ ταῦτα πάντα θὰ χωρήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ σκαφή, ἥτις ὡς ἀπαραίτητος ἐξακολούθησις τῆς ἀρξαμένης οὐδεμιᾶς προσθέτου δικαιολογίας χρῆζει.

Ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας τὴν 21 Δεκεμβρίου 1899.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΡΗΝΕΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΗΣ

(Ἵρα Πρακτικά 1898 σελ. 100-104)

Ὁ καθαρισμὸς καὶ ἡ συναρμογὴ τῶν πέρυσιν ἐν Ῥηνεῖα εὐρεθέντων κτερισμάτων τῶν ἐκ Δήλου κατὰ τὴν κάθαρσιν τοῦ 426/5 π. Χ. ἐκεῖ διαπεραιωθειῶν παλαιῶν ταφῶν μετὰ μικρὸν εὐθὺς κατέδειξεν ὅτι ταῦτα ἀνήρχοντο μόνον μέχρι τῶν χρόνων τῆς γεωμετρικῆς τῶν ἀγγείων διακοσμῆσεως. Τὰ ὅσα λοιπὸν καὶ κτερίσματα τὰ ἐκ τῶν παλαιότερων τάφων τῆς Δήλου, τῶν προελληνικῶν χρόνων, ἐξορυχθέντα ἔδει νὰ ἀναζητηθῶσιν ἐν ἄλλῃ τῆς ἀκτῆς τῆς Ῥηνείας τόπῳ, ἀποτεθέντα ἐν αὐτῷ χωρὶς ἢ διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ φύλου, ἐκληφθέντα ὡς Καρικά, ἢ καὶ ἀπλῶς διὰ τὴν εὐκολίαν, ὑποτιθεμένου ὅτι οἱ τάφοι, ἐξ ὧν μετεφέροντο, ἔκειντο ἐν ἄλλῃ τῆς Δήλου τόπῳ· ἐκτὸς ἂν δὲν εὐρέθησαν κατὰ τὴν κάθαρσιν οἱ πανάρχαιοι ἐκεῖνοι τάφοι—πρᾶγμα ἄλλως φυ-

σικώτατον· καθ' ὅσον οἱ τὴν νῆσον καθιέροντες δὲν ἐνήργησαν βεβαίως συστηματικὴν ἀναζήτησιν τάφων, ἀλλ' ἀπλῶς ἀνώρουζαν ἐκείνους, οὓς τὰ ἐπιτύμβια μνημεῖα ἢ ἄλλα ἔχνη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς σφζόμενα ἐμήνυον, καὶ ὅσους ἄλλους μετ' αὐτῶν κειμένους ἢ ἄλλως πως ἐκ τύχης τινὸς ἀνεύρον· οἱ δὲ προελληνικοὶ τάφοι καὶ οὐδὲν σημεῖον καταφανές δι' οὗτω μακροῦ μακροῦ χρόνου πιθανώτατα διέσωζον καὶ ἐν ἄλλῃ τῆς νήσου τόπῳ ἴσως ἔκειντο. Ἀλλὰ περὶ τούτου τοῦ ζητήματος καὶ περὶ τοῦ τίνας, εἰ μὴ τοὺς προελληνικοὺς, ἐξέλαβον οἱ σύγχρονοι τοῦ Θουκυδίδου ὡς Καρικοὺς τάφους, οὐ τοῦ παρόντος ὁ λόγος· ἔλθωμεν εἰς τὰ τῆς ἀνασκαφῆς.

Τὴν ἀναζήτησιν τῶν περιεχομένων τῶν προελληνικῶν τῆς Δήλου τάφων (ἐν ἣ περιπτώσει καὶ οὗτοι ἀνευρεθέντες ἐξωρούθησαν κατὰ τὴν κάθαρσιν) προσέθεμην ὡς κύριον σκοπὸν ἐπαναλαμβάνων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὰς ἐν Ῥηνείᾳ σκαφικὰς ἐρεύνας μου (1). Καὶ πρὸς εὐρεσιν τούτων ἀνώρουζα πολλὰ ὀρύγματα ἐν τόποις τῆς ἀκτῆς, οἵτινες ἐφάνησάν μοι κατάλληλοι πρὸς ἐκφόρτωσιν καὶ ἐναπόθεσιν αὐτῶν, ἰδίᾳ δ' ἐν τοῖς ἐγγύς τοῦ χώρου τῶν πέρουσιν εὐρεθέντων ὄστων καὶ κτερισμάτων κατὰ τὸν πρὸ τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Κυριακῆς ὀρμίσκον. Καὶ δὲν εὐρέθησαν μὲν οὐδαμῶς τὰ ζητούμενα· δὲν πρέπει δ' ὁμως νὰ συναγάγωμεν ἐκ τούτου ὡς βέβαιον συμπέρασμα τὸ ὅτι δὲν ἐξωρούθησαν κατὰ τὴν κάθαρσιν καὶ οἱ προελληνικοὶ τάφοι· πολλάκις τὰ ἐπιτηδεῖς ἐν μόχθῳ ζητούμενα εὐρίσκονται μετὰ ταῦτα ἀκόπως ἐκ τύχης ἐκεῖ, ὅπου δὲν προσδοκῶνται· ἔπειτα δὲ καὶ δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ἐξήντηλθα ἤδη πάντας τοὺς ἐπιτηδεῖους τόπους τῆς Ῥηνείας.

Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ὑπῆρξε καὶ ἄλλως ἄκαρπος, ἐξερευνηθέντων δι' αὐτῆς πολλῶν μερῶν τοῦ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Ῥηνείας Δηλιακοῦ ἐρειπιῶνος καὶ ἀποκαλυφθεισῶν οὐκ ὀλίγων αὐτοῦ ταφῶν. Δυστυχῶς ὅ,τι καὶ πέρουσι παρετήρησα καὶ ἐσημείωσα, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ νῦν· οἱ παλαιότεροι ἐνταῦθα γενόμενοι τάφοι ἐνεκα τῆς μικρᾶς τοῦ ἐδάφους ἐπιχώσεώς εἰσιν οἱ πλείους

(1) Αὗται ἤρξαντο τῇ 8ῃ Ἰουνίου καὶ διεκόπησαν τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου, γενομένων καὶ μικρῶν τινῶν διαλειμμάτων ἄλλοι' ἐξ ἄλλων ἀναποδράστων αἰτίων προελθόντων.

κατεστραμμένοι ὑπὸ τῶν νεωτέρων ταφῶν καὶ οἰκοδομημάτων. Ἐλαχίστους εὗρον τάφους τῶν πρώτων μετὰ τὴν κάθαρσιν χρόνων ἀθίκτους, καὶ τούτους πάντας πτωχοῦς· ἐν ᾧ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις καὶ περὶ αὐτοὺς ἐν τῷ χώματι εὗρηται πλεῖστα λείψανα τῶν παλαιότερων.

Κτερίσματα συνέλεξα ἄξια διατηρήσεως οὐ πάνυ πολλά, ἐν οἷς χρυσᾶ: τέσσαρα ζεύγη ἐνωτίων ζωδιομόρφων, τρία ἄλλα ἐνώτια μόνᾳ εὐρεθέντα ἐν τῷ χώματι, τρεῖς δακτυλίους ἀτέχνους, εἴκοσι καὶ δύο τριπλᾶ φύλλα, ἄλλα ὀκτώ ὅμοια καὶ ἐν ἀπλοῦν ἀπὸ στεφάνων, τινὰ τούτων ἐφθαρμένα, πάντα σχεδὸν ταῦτα κοσμήματα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων· ἔτι δ' εἰδώλια πῆλινα καὶ ἀγγεῖα ποικίλα καὶ ἄλλα τινὰ πράγματα.

Συνελέγησαν πρὸς τούτοις ὀκτώ κάλπαι περιέχουσαι ὅστᾳ κε καυμένων νεκρῶν τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὧν αἱ μὲν ἑπτὰ μολύβδιναι ἀπλαὶ τῶν συνήθων ἐνταῦθα, ἡ δ' ὀγδόη μαρμαρίνη κυλινδρική ἐνηρμοσμένη ὑποβάθρῳ τετραγωνικῷ καὶ κεκαλυμμένη πώματι, ἐφ' οὗ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ ('Ανφικλειδῆς Ἀναψυκτίδου χαῖρε). Ἔτι δ' ἄγαλμα ἐπιτύμβιον τῆς Ῥωμαϊκῆς Πλωτίας μεγέθους ὑπὲρ τὸ φυσικὸν ἀκέφαλον μετὰ τοῦ ἐπιγεγραμμένου βάρου αὐτοῦ καὶ ἐτέρου μαρμάρου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπιτύμβιου μνημείου προερχομένου φέροντος ὀκτώστιχον ἐπίγραμμα· καὶ τέλος τριάκοντα καὶ δύο στήλαι καὶ ἄλλα μάρμαρα ἐπιτύμβια ἢ μέρη τοιούτων φέροντα ἐπιγραφὰς καὶ γλυφάς, τὰ πλεῖστα ὡσαύτως τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δὲ ἀποκαλυφθέντων λειψάνων τῶν ποικιλωτάτων μνημείων καὶ ἄλλων οἰκοδομημάτων τῆς μοναδικῆς ταύτης πόλεως τῶν Εἰλειθιῶν καὶ τοῦ Πλούτωνος, τοῦ ὅλως ἰδιοτρόπου τούτου προαστείου τῆς Δήλου, οὐ ἡ ἐξερεύνησις προβαίνουσα πολλὰ τὰ καινὰ καὶ ἀξιόλογα προώρισται νὰ ἀγάγῃ εἰς φῶς, ἄξιον ἰδίας ἐνταῦθα μνείας νομίζω πρὸς τινι πέρυσιν ἀποκαλυφθέντι ὑπογείῳ νεκρικῷ κευθμῶνι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, εἰς ὃν διὰ κλίμακός τις κατελθὼν ἔχει ἐκατέρωθεν διαδρόμου ἐνωκοδομημένας, ἐκ δεξιῶν μὲν δέκα καὶ τέσσαρας ἀπλᾶς, ἐξ ἀριστερῶν δὲ δέκα καὶ ἐξ διπλᾶς θήκας νεκρῶν, καὶ κρηπίδωμά τι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀχθὲν εἰς φῶς, ὅπερ διὰ μεγάλων

ὀρθογωνίων τοῦ τόπου λίθων ἰσοδομικῶς ὑποδομημένον φαίνεται ὄν λείψανον μεζῶνος ἐπιτυμβίου μνημείου τῶν παλαιότερων ἐνταῦθα.

Ἐκτὸς δὲ τῶν σκαφικῶν τούτων ἐρευνῶν μέρος τῆς ἐργασίας οὐ μικρὸν κατηναλώθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὴν ἀκριβεστέραν ἐξερεύνησιν καὶ τὴν πλήρη ἀποκάλυψιν τοῦ χώρου τοῦ περιέχοντος τὰ πέρυσιν εὐρεθέντα ἐκ Δήλου κτερίσματα καὶ ὄστᾶ. Ὅλος ὁ διὰ τοῦ ἀναλήμματος περιωρισμένος χώρος, τούτου τὰ σφζόμενα μέρη καὶ ζώνη τις περὶ αὐτὸ ἀρκούντως εὐρεία ἀπηλλάγησαν ἐντελῶς τοῦ ἐπικειμένου χώματος, ὅπερ μετὰ τὴν ἐπανειλημμένην κατὰ τὸ δυνατὸν ἀκριβῆ ἐξέτασιν μετενεχθὲν ἐρρίφθη ὅλον εἰς τὴν παρακειμένην θάλασσαν. Συνελέγησαν δ' ἐξ αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κτερίσματα, ἰδίως τεμάχια ἀγγείων πηλίνων, ἄφθονα(1)· ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ὄστων τὰ σφζόμενα πλήρη καὶ τὰ μεζῶ τεμάχια, ἅτινα καὶ μετηνέχθησαν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἀνθρωπολογικὸν μουσεῖον.

Ἡ δ' ἐργασία τοῦ καθαρισμοῦ καὶ τῆς συναρμογῆς τῶν εὐρημάτων, ἰδίᾳ τῶν ἀγγείων καὶ ἄλλων κτερισμάτων τῶν ἐκ Δήλου ἐξενεχθεισῶν ταφῶν, χαλαρωθεῖσα μικρὸν κατὰ τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον ἔνεκα τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἀνασκαφῆς, ἐγένετο αὐθις συντονωτέρα μετὰ τὴν διακοπὴν αὐτῆς. Τὰ ἀγγεῖα ταῦτα πάμπολλα ὄντα καὶ πάσας σχεδόν, τὰς μὲν μᾶλλον, τὰς δ' ἥττον, τὰς περιόδους καὶ τεχνοτροπίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀγγειοπλαστικῆς τέχνης ἀπὸ τῶν γεωμετρικῶν μέχρι τῶν ἐρυθρομόρφων ἐκπροσωποῦντα, ὀσημέραι ἀπαρτίζονται πληρέστερα, μάλιστα μετὰ τὴν προσθήκην τῶν νέων τεμαχίων, ἅτινα πολλαχῶς συμπληροῦσι τὰ κενὰ αὐτῶν.

Ἐν Μυκόνῳ τῇ 26ῃ Δεκεμβρίου 1799.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

(1) Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι κατὰ τὴν κάθαρσιν τῆς νήσου, ὅ,τι πολῦτιμον καὶ χρήσιμον ἐν τοῖς ἐξορυχθεῖσι τάφοις εὐρέθη, ἀφηρέθη ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων αὐτὴν πλὴν ὀλίγων μικρῶν πραγμάτων διαλαθόντων αὐτούς· καθ' ὅσον ἐκ τῶσων τάφων χρυσᾶ μὲν κοσμήματα εὐρομεν μόνον ῥόδακα ἐξάφυλλον, μικρὸν διπλοῦν πέλεκυν, πόρπην κωνοειδῆ καὶ δύο μικρὰ τεμάχια ταινιῶν ἀπλῶν· καὶ ἀργυρᾶ δ' ὀλίγα καὶ πάντα μικρὰ, δακτυλίου μάλιστα· καὶ χαλκᾶ δ' ὡσαύτως σχετικῶς ὀλίγα, ἐν οἷς φιάλας εὐαρῆτους καταλειφθείσας ὡς ἀχρήστους βεβαίως διὰ τὴν λεπτότητα καὶ κατίσιν.